

Lieta C-232/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 12. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Landgericht Ravensburg (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 19. marts

Prasītāji:

CR

AY

ML

BQ

Atbildētājas:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank

Pamatlietas priekšmets

Patēriņa kredītīgums – Obligāti norādāmā informācija – Direktīva 2008/48/EK –
Atteikuma tiesības – Atteikuma tiesību zaudēšana – Atteikuma tiesību ļaunprātīga
izmantošana – Patērētāja pienākums veikt avansa maksājumu saņemto maksājumu
atmaksas gadījumā pēc paziņojuma par atteikumu – Tiesneša, kas lietu izskata
vienpersoniski, tiesības iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par likumības fikciju atbilstoši *EGBGB* [*Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch*, Vācijas Civilkodeksa ievadlikuma] 247. panta 6. punkta otrās daļas trešajam teikumam un 12. punkta pirmās daļas trešajam teikumam
  - a) Vai *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā, neatbilst Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktam un 14. panta 1. punktam?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai no Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunkta un 14. panta 1. punkta, izriet, ka *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas trešais teikums un 12. punkta pirmās daļas trešais teikums nav jāpiemēro, ciktāl tajos Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktā izvirzītajām prasībām pretrunā esoši līguma noteikumi tiek atzīti par atbilstošiem prasībām, kas izvirzītas *EGBGB* 247. panta 6. punkta otrās daļas pirmajā un otrajā teikumā, kā arī 12. punkta pirmās daļas otrā teikuma 2) apakšpunkta b) punktā?

Neatkarīgi no atbildes uz jautājumiem 1.a) un b):

- 2) Par obligāti norādāmo informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam
  - a) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītlīgumā norādāmajam dienā maksājamo procentu apmēram ir jāizriet aritmētiski no līgumā norādītās līgumiskās aizņēmuma likmes?
  - b) Par Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunktu:
    - aa) Vai šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītlīgumā ietvertajai informācijai par kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā piemērojamo pirmstermiņa atmaksas kompensāciju ir jābūt tik precīzai, ka patērētājs vismaz aptuveni var aprēķināt maksājamās kompensācijas apmēru?

(ja uz iepriekšējo aa) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši)

- bb) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunktam un 14. panta 1. punkta otrajam teikumam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram nepilnīgas informācijas gadījumā Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta r) apakšpunkta izpratnē atteikuma tiesību termiņu tomēr sāk skaitīt no līguma noslēgšanas brīža un zūd tikai kreditora tiesības uz kompensāciju par priekšlaicīgu kredīta atmaksu?

Ja vismaz uz vienu no iepriekšējiem jautājumiem 2.a) vai b) tiek atbildēts apstiprinoši:

- c) Vai Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atteikuma termiņu sāk skaitīt tikai tad, kad ir tikusi sniegta pilnīga un saturs ziņā pareiza informācija atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punktam?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- d) Kādi ir noteicošie kritēriji, lai, neņemot vērā nepilnīgu un saturs ziņā nepareizu informāciju, izraisītu atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu?

Ja uz iepriekšējo jautājumu 1.a) un/vai vismaz vienu no jautājumiem 2.a) vai b) tiek atbildēts apstiprinoši:

3) Par atteikuma tiesību zaudēšanu atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam:

- a) Vai atteikuma tiesības atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam var zaudēt?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai tiesību zaudēšanas gadījumā runa ir par atteikuma tiesību ierobežošanu laika ziņā, kas ir jāreglamentē parlamenta izdotā likumā?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- c) Vai tiesību zaudēšanas subjektīvā ziņā priekšnoteikums ir tāds, ka patērētājs zināja par viņa atteikuma tiesību pastāvēšanas turpināšanos vai vismaz viņam ir jāattaisno sava nezināšana rupjas nolaidības izpratnē? Vai minētais ir spēkā arī attiecībā uz izpildītiem līgumiem?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- d) Vai kreditora iespēja sniegt kredītņēmējam informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunktam vēlāk un tādējādi izraisīt atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu liedz piemērot labticīgi tiesību zaudēšanas

noteikumus? Vai minētais ir spēkā arī attiecībā uz izpildītiem līgumiem?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- e) Vai minētais ir saderīgs ar spēkā esošajiem starptautisko tiesību principiem, kuri Vācijas tiesnesim ir saistoši saskaņā ar *Grundgesetz* [Pamatlikumu]

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- f) Kā Vācijas tiesību piemērotājam ir jāatrisina pretruna starp saistošajām starptautisko tiesību prasībām un Tiesas izvirzītajām prasībām? **[oriģ. 5. lpp.]**

4) Par patērētāja atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņēmumu atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam:

- a) Vai atteikuma tiesību izmantošana atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta pirmajam teikumam var būt ļaunprātīga?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- b) Vai atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņēmuma gadījumā runa ir par atteikuma tiesību ierobežošanu, kas ir jāreglamentē parlamenta izdotā likumā?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- c) Vai atteikuma tiesību ļaunprātīgas izmantošanas pieņēmuma subjektīvā ziņā priekšnoteikums ir tāds, ka patērētājs zināja par viņa atteikuma tiesību pastāvēšanas turpināšanos vai vismaz viņam ir jāattaisno sava nezināšana rupjas nolaidības izpratnē? Vai minētais ir spēkā arī attiecībā uz izpildītiem līgumiem?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- d) Vai kreditora iespēja sniegt kredītņēmējam informāciju atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunktam vēlāk un tādējādi izraisīt atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu liedz izdarīt pieņēmumu par atteikuma tiesību ļaunprātīgu izmantošanu atbilstoši labas ticības principam? Vai minētais ir spēkā arī attiecībā uz izpildītiem līgumiem?

Ja atbilde ir noliedzīga:

- e) Vai minētais ir saderīgs ar spēkā esošajiem starptautisko tiesību principiem, kuri Vācijas tiesnesim ir saistoši saskaņā ar Pamatlikumu?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

- f) Kā Vācijas tiesību piemērotājam ir jāatrisina pretruna starp saistošajām starptautisko tiesību prasībām un Tiesas izvirzītajām prasībām?
[oriģ. 6. lpp.]

Neatkarīgi no atbildes uz iepriekš minēto 1)–4) jautājumu:

5. a) Vai ar Savienības tiesību aktiem ir saderīga situācija, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem ar pirkuma līgumu saistīta kredītīguma gadījumā pēc faktiskas patērētāja atteikuma tiesību izmantošanas atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK 14. panta 1. punktam:
- aa) patērētāja prasījums pret kreditoru attiecībā uz samaksāto kredītmaksājumu atmaksu var tikt īstenots tikai tad, ja viņš kreditoram ir atdevis nopirkto priekšmetu vai ir pierādījis, ka viņš priekšmetu kreditoram ir nosūtījis?
- bb) patērētāja prasība par *patērētāja veikto kredītmaksājumu atmaksu pēc pirkuma priekšmeta izsniegšanas* uz laiku ir jānoraida kā nepamatota, ja kreditors, pieņemot pirkuma priekšmetu, nav pieļāvis kreditora nokavējumu?

Ja atbilde ir noliedzoša:

- b) Vai no Savienības tiesību aktiem izriet, ka a) aa) un/vai a) bb) aprakstītās valsts tiesību normas nav piemērojamas?

Neatkarīgi no atbildes uz iepriekš minēto 1)–5) jautājumu:

- 6) Vai ZPO [*Zivilprozessordnung*, Civilprocesa kodeksa] 348.a panta 2. punkta 1) apakšpunkts, ciktāl šis tiesiskais regulējums attiecas arī uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemšanu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai, nav saderīgs ar valstu tiesu tiesībām iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. panta otrajai daļai un tāpēc tas nav jāpiemēro, pieņemot lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (turpmāk tekstā – “Direktīva 2008/48”), it īpaši 10. panta 2. punkta p) un r) apakšpunkts, kā arī 14. panta 1. punkts

Atbilstošās valsts tiesību normas

Grundgesetz [Pamatlikums] (turpmāk tekstā – “GG”), it īpaši 25. pants

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch [Vācijas Civilkodeksa ievadlikums] (turpmāk tekstā – “*EGBGB*”), 247. panta 3., 6., 7. un 12. punkts attiecīgi konkrēto faktu norises laikā spēkā esošajā redakcijā

Bürgerliches Gesetzbuch [Vācijas Civilkodekss] (turpmāk tekstā – “*BGB*”), it īpaši 242., 273., 274., 293., 294., 295., 322., 355., 356.b, 357, 357.a, 358., 492., 495. un 502. pants vai attiecīgi (ciktāl runa ir par ceturto tiesvedību) 346. panta 1. punkts un 348. pants nevis 357. panta 1. un 4. punkts jaunajā redakcijā

Zivilprozessordnung [Civilprocesa kodekss] (turpmāk tekstā – “*ZPO*”), 348.a pants

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatā ir četras atšķirīgas situācijas.
- 2 Tāpat kā lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 un C-47/21, attiecīgie prasītāji ar atbildētāju banku noslēdza kredītlīgumu par konkrētu summu, kura mērķis bija transportlīdzekļa iegāde privātai lietošanai. Prasītāji veica iemaksu auto salonam un ar attiecīgajiem kredītiem finansēja atlikušo pirkuma cenu un konkrētu maksājumu par atlikušā maksājuma apdrošināšanu. Kredītlīgumos notika vienošanās par to, ka prasītājiem ir jāatmaksā kredīta summa, veicot attiecīgi vienādus mēneša maksājumus konkrētā apmērā un pēdējo maksājumu konkrētā apmērā. Attiecīgie atbildētāji, sagatavojot un noslēdzot kredītlīgumus, sadarbojās ar attiecīgajiem auto saloniem kā kredīta starpniekiem. Prasītāji nolīgtos maksājumus veica regulāri, taču attiecīgi atsauca savu uz kredītlīgumu noslēgšanu vērsto gribas izteikumu.
- 3 Saistībā ar iespējamu pirmstermiņa atmaksas kompensāciju kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā attiecīgajā kredītlīgumā pirmajā, otrajā un trešajā tiesvedībā ir ietverts šāds formulējums:

“Banka par zaudējumiem, kas ir tieši saistīti ar pirmstermiņa atmaksu, var pieprasīt samērīgu pirmstermiņa atmaksas kompensāciju, ja ar likumu nav aizliegta pirmstermiņa atmaksas kompensācijas piemērošana.

Banka aprēķina zaudējumus saskaņā ar aktīvu-pasīvu metodi, kurā it īpaši tiek ņemts vērā:

- *attiecīgajā laikposmā mainījusies procentu likme;*
- *saistībā ar kredītu sākotnēji nolīgtais maksājumu grafiks, bankas neiegūtā peļņa;*
- *ar pirmstermiņa atmaksu saistītās administratīvās izmaksas (izskatīšanas izmaksas); kā arī*

- pirmstermiņa atmaksas dēļ aiztaupītās ar risku un administrēšanu saistītās izmaksas.

Šādi aprēķinātā pirmstermiņa atmaksas kompensācija, ja tā ir lielāka, tiek samazināta līdz zemākajai no abām turpinājumā norādītajām summām:

- viens procents vai attiecīgi, ja laikposms no priekšlaicīgās līdz nolīgtajai atmaksai ir mazāks par vienu gadu, 0,5 procenti no priekšlaicīgi atmaksātās summas;
- aizņēmuma likmes summa, kuru kredītņēmējs būtu samaksājis laikposmā no priekšlaicīgās līdz nolīgtajai atmaksai.”

4 Ceturtajā tiesvedībā šis noteikums ir formulēts šādi:

“Banka par zaudējumiem, kas ir tieši saistīti ar pirmstermiņa atmaksu, var pieprasīt samērīgu pirmstermiņa atmaksas kompensāciju.

Banka zaudējumus aprēķina saskaņā ar Bundesgerichtshof [Federālās augstākās tiesas] reglamentētajām finansiāli matemātiskām vadlīnijām, kurās it īpaši tiek ņemts vērā:

- attiecīgajā laikposmā mainījusies procentu likme;
- saistībā ar kredītu sākotnēji nolīgtais maksājumu grafiks, bankas neiegūtā peļņa;
- ar pirmstermiņa atmaksu saistītās administratīvās izmaksas (izskatīšanas izmaksas); kā arī
- pirmstermiņa atmaksas dēļ aiztaupītās ar risku un administrēšanu saistītās izmaksas.

Šādi aprēķinātā pirmstermiņa atmaksas kompensācija, ja tā ir lielāka, tiek samazināta līdz zemākajai no abām turpinājumā norādītajām summām:

- viens procents vai attiecīgi, ja laikposms no priekšlaicīgās līdz nolīgtajai atmaksai ir mazāks par vienu gadu, 0,5 procenti no priekšlaicīgi atmaksātās summas;
- aizņēmuma likmes summa, kuru kredītņēmējs būtu samaksājis laikposmā no priekšlaicīgās līdz nolīgtajai atmaksai.”

5 Pirmajā, otrajā un trešajā tiesvedībā attiecīgie kredīti atteikuma paziņošanas brīdī vēl nebija pilnībā atmaksāti, taču ceturtajā tiesvedībā tas jau bija izdarīts.

6 Pēc paziņojuma par atteikumu prasītāji pirmajā un trešajā tiesvedībā attiecīgajai atbildētājai piedāvāja transportlīdzekļa aizvešanu, no savas puses atmaksājot prasītājiem to veiktos maksājumus. Ceturtajā tiesvedībā prasītājs prasības

pieteikumā *expressis verbis* piedāvāja atbildētājam transportlīdzekļa nodošanu tās juridiskajā adresē. Otrajā tiesvedībā informācija par to netiek sniegta.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 Prasītāji attiecīgi uzskata, ka to paziņojums par atsaukšanu ir spēkā, jo atteikuma termiņš kļūdainās obligāti norādās informācijas dēļ nav sācies. Atbildētāju ieskatā tās ir sniegušas pienācīgā kārtā visu informāciju un atteikuma termiņš ir beidzies.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 8 Tas, vai prasības tiks apmierinātas, ir atkarīgs no tā, vai atteikšanās no kredītliģumiem bija spēkā un vai vajadzības gadījumā atbildētājas var atsaukties uz iebildumu par tiesību zaudēšanu vai iebildumu par atteikuma tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.
- 9 Saistībā ar prejudiciālajiem jautājumiem konkrētāk iesniedzējtiesa norāda uz turpinājumā izklāstīto.
- 10 Par jautājumiem 1.a) un b). Iesniedzējtiesas argumenti saistībā ar šiem jautājumiem principā atbilst argumentiem saistībā ar jautājumiem 1.a) un b) lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-47/21. Šajā ziņā tiek norādīts uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkuma lietā C-47/21 15.–24. punktu.
- 11 Par jautājumu 2.a) (informācija par aizņēmuma likmi). Argumenti saistībā ar šo jautājumu principā atbilst argumentiem saistībā ar jautājumu 2.a) lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-38/21 un C-47/21. Šajā ziņā tiek norādīts uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkuma lietā C-38/21 14.–16. punktu.
- 12 Par jautājumu 2.b). Prejudiciālais jautājums 2.b) aa), ar kuru tiek uzdots jautājums par nepieciešamo informācijas par pirmstermiņa atmaksas kompensāciju precizitātes pakāpi un kas tika uzdots arī lūgumos sniegt prejudiciālo jautājumu lietās C-155/20 (otrais jautājums) un C-187/20 (ceturtais jautājums), šajā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek uzdots mērķtiecīgāk. Abās minētajās tiesvedībās tika jautāts, vai ir jānorāda konkrēta patērētājam saprotama aprēķināšanas metode, lai kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā noteiktu piemērojamo pirmstermiņa atmaksas kompensāciju, tādējādi, ka patērētājs vismaz aptuveni var aprēķināt pirmstermiņa kredītliģuma izbeigšanas gadījumā maksājamās kompensācijas apmēru.
- 13 Šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek uzdots jautājums vairs tikai par to, vai kredītliģumā ietvertajai informācijai par kredīta pirmstermiņa atmaksas gadījumā piemērojamo pirmstermiņa atmaksas kompensāciju ir jābūt tik precīzai, ka patērētājs vismaz aptuveni var aprēķināt maksājamās kompensācijas apmēru. Tā kā saskaņā ar Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta r) apakšpunktu informācija par kreditora tiesībām uz kompensāciju un veidu, kā tādu

kompensāciju aprēķina, ir jānorāda skaidri un lakoniski, informācijai iesniedzējtiesas ieskatā ir jābūt tik precīzai, ka patērētājs vismaz aptuveni var aprēķināt maksājamās kompensācijas apmēru. Tāpēc norāde uz aprēķina koeficientiem, kas saskaņā ar judikatūru ir jāņem vērā, aprēķinot pirmstermiņa atmaksas kompensāciju, kā tas ir norādīts iepriekš izklāstītajos noteikumos par pirmstermiņa atmaksas kompensāciju, šķiet pārāk neprecīza.

- 14 Gadījumā, ja uz jautājumu 2.b) aa) tiek atbildēts apstiprinoši, rodas šaubas par to, vai līdz ar to no minētā izriet, ka pārāk neprecīzas informācijas par pirmstermiņa atmaksas kompensācijas apmēru gadījumā atteikuma termiņu nesāk skaitīt un tā skaitīšanas sākumu var izraisīt tikai informācijas vēlāka sniegšana (jautājums 2.b) bb)). Par šo jautājumu valsts judikatūrā un doktrīnā tiek pausti atšķirīgi viedokļi.
- 15 *Bundesgerichtshof* (turpmāk tekstā – “BGH”) ieskatā vienīgais sods, kas tiek piemērots par nepietiekamas informācijas sniegšanu saistībā ar pirmstermiņa atmaksas kompensācijas aprēķinu, ir tiesību uz pirmstermiņa atmaksas kompensāciju zaudēšana atbilstoši *BGB* 502. panta 2. punkta 2) apakšpunktam. No likumdevēja tiesiskā regulējuma koncepcijas, atbilstoši kurai atteikuma termiņa skaitīšanas sākumu nepilnīgas informācijas gadījumā var izraisīt tikai vēlāka informācijas sniegšana, saistībā ar informāciju par pirmstermiņa atmaksas kompensāciju esot jāizdara atkāpe. Šajā lietā obligāti norādāmās informācijas sniegšana vēlāk neesot lietderīga, jo tādējādi nerodoties no jauna tiesības uz pirmstermiņa atmaksas kompensāciju, un tiesību uz pirmstermiņa atmaksas kompensāciju zaudēšana esot pietiekami efektīva, samērīga un preventīva sankcija Direktīvas 2008/48 23. panta izpratnē. *BGH* arī uzskata, ka nevar būt saprātīgas šaubas par šī viedokļa pareizību.
- 16 Iesniedzējtiesas ieskatā šī judikatūra neatbilst Direktīvas 2008/48 10. panta 2. punkta r) apakšpunktam un 14. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktam, jo dalībvalstīs saistībā ar jautājumu par atteikuma termiņa sākumu, ņemot vērā Savienības tiesībās noteikto pilnīgo saskaņošanu, nedrīkst pieļaut atkāpes no direktīvas. Taču, ja likumdevējam ir aizliegts valsts tiesību aktos attiecībā uz termiņa sākumu paredzēt mazāk priekšnoteikumu nekā tas ir paredzēts direktīvā, tam jo īpaši ir jāattiecas uz valsts tiesām.
- 17 Par jautājumiem 2.c) un d). Šie jautājumi atbilst jautājumiem 2.d) un e) lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-38/21.
- 18 Par jautājumiem 3.a)–f) (tiesību zaudēšana) un 4.a)–f) (tiesību ļaunprātīga izmantošana). Iesniedzējtiesas argumenti atbilst argumentiem saistībā ar jautājumiem 3.a)–f) un 4.a)–f) lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-38/21 un C-47/21. Šajā ziņā tiek norādīts uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkuma lietā C-38/21 18.–39. punktu.
- 19 Vienīgā atšķirība šajā gadījumā iesniegtajās lietās ir tā, ka jautājumos 3.c) un d) vai attiecīgi 4.c) un d) tiek uzdots jautājums par to, vai priekšnoteikumi vai

attiecīgi šķēršļi, par kuriem ir runa šajos jautājumos, ir spēkā arī jau izpildītu līgumu gadījumos. Tātad šis aspekts it īpaši attiecas uz ceturto lietu, kurā kredīts jau ir ticis atmaksāts. Iesniedzējtiesas ieskatā patērētājs savas atteikuma tiesības, ņemot vērā nepilnīgo informāciju par viņa atteikuma tiesībām, nevarēja faktiski izmantot nedz līguma darbības laikā, nedz pēc tam, kas nozīmē, ka nav pamata izdarīt pieņēmumu par to, ka, līgumam tiekot izpildītam, viņš ir zaudējis atteikuma tiesības vai ka atteikuma tiesību izmantošana ir ļaunprātīga.

- 20 *BGH* judikatūrā šādā gadījumā tiek izdarīts pieņēmums par tiesību zaudēšanu vai attiecīgi ļaunprātīgu izmantošanu. Taču, tā kā iesniedzējtiesai rodas jautājums par to, vai tas atbilst Savienības tiesībām, Tiesai tiek uzdoti attiecīgie jautājumi.
- 21 Par jautājumiem 5.a) un 5.b). Argumenti šajā ziņā atbilst argumentiem saistībā ar piekto jautājumu lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-47/21 (skat. attiecīgi šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkuma 34.–41. punktu).
- 22 Saistībā ar četriem iesniegtajiem lūgumiem sniegt prejudiciālo nolēmumu iesniedzējtiesa norāda, ka jautājumiem 5.a) un b) ir nozīme lēmuma pieņemšanā tikai pirmajā, otrajā un trešajā lietā. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstoši *BGB* 358. panta 4. punkta pirmajam teikumam un 357. panta 4. punkta pirmajam teikumam attiecībā uz transportlīdzekļa atdošanu būtu jāpieņem prasītāju pienākums veikt avansa maksājumu un tāpēc prasība par maksājumu atmaksu, neveicot avansa maksājumu, būtu pamatota tikai tad, ja attiecīgais kreditors ir nokavējis izpildījuma pieņemšanu, prasības šajās lietās uz laiku būtu jānoraida kā nepamatotas, jo prasītāji šajās lietās nav nodevuši to transportlīdzekli attiecīgajai atbildētājai, nedz ir pierādījuši, ka tie transportlīdzekli ir nosūtījuši attiecīgajai atbildētājai. Prasītāji arī nav norādījuši, ka viņi ir izraisījuši izpildījuma pieņemšanas nokavējumu no atbildētājas puses.
- 23 Turpretim ceturtajā lietā atdošanas pienākums saskaņā ar *BGB* 348. pantu ir jāizpilda, bankai vienlaikus veicot maksājumu. Tātad šajā lietā prasība saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilstoši *BGB* 273. panta 1. punktam un 274. panta 1. punktam ir iespējama bez atbildētājas pieļauta izpildījuma pieņemšanas nokavējuma.
- 24 Par sesto jautājumu. Argumenti šajā ziņā atbilst argumentiem saistībā ar attiecīgajiem jautājumiem lūgumos sniegt prejudiciālu nolēmumu lietās C-336/20 (ceturtais jautājums) un C-47/21 (sestais jautājums). Šajā ziņā tiek norādīts uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkuma lietā C-336/20 30.–33. punktu.